

dette, at Brændevinsforbruget forøges, hvorved der altsaa vil komme en Stigning i Brændevinsafgiften. Men et forøget Brændevinsforbrug kan efter min Mening ikke være noget gavnligt for vort Samfund; jeg mener, at alt, hvad der bidrager til, at vort Brændevinsforbrug gaar ned, maa man søge at fremme, og da en Forhøjelse af Skatten absolut vil virke i modsat Retning, vil jeg meget ønske, at vi ikke maa komme til en Forhøjelse af den.

Jeg kunde ogsaa ønske, at Statens Bidrag til Erhvervslivets Fremme maatte blive noget forøgede. Jeg er temmelig sikker paa, at naar man gennemgaar vore Finanslove nøje, vil man ganske sikkert finde Poster, særlig paa det militære Omraade, hvor man vil være i Stand til at indvinde de Besparelser, som ere nødvendige, for at man kan gaa til en større Støtte af Erhvervslivet. Hvad saaledes angaar Posten om Anskaffelse af disse Dampskibe til Postrouten Esbjerg—Barkston, vilde jeg langt foretrække, om man byggede disse Skibe ude paa Orlogsværftet i stedet for at bruge disse Millioner, som medgaa til Bygning af Krigsskibe. Da vilde det Arbejde, som udførtes paa Orlogsværftet, saa produktiv Betydning og besteffige maatte flere Arbejdere end dem, der ere beskæftigede derude. Paa den Maade, Værftet nu drives, er jeg en Modstander af de Millioner, der kastes bort dertil. Jeg mener, at dette Skibsværft, Staten har derude, kunde anvendes produktivt, saa at det kunde komme vort Erhvervsliv til gode i meget høj Grad. — Saa vidt jeg kan se, er der til Landbruget opført 1,693,000 Kr. Jeg mener ikke, det er for stor en Støtte til Landbruget, og jeg vil selvfølgelig være med til ogsaa yderligere at støtte Landbruget; men ved denne Post gælder det samme, som gælder for omtrent de allerfleste Poster paa Finansloven, nemlig, at det er de besiddende, disse Bevillinger navnlig komme til gode, og ikke Landarbejderne. Til Husmændene gives der kun meget lidt af dette store Beløb, og hvad der er det mærkelige, er, at af det Beløb paa 64,000 Kr., der blev bevilget til Husmændene for Finansaaret 1894—95, altsaa det Aar, hvorfor det sidst afslagne Statsregnskab gælder, til Præmier for ypperlig Dyrkning af Husmandslodder og Rejsjeunderstøttelser for Husmænd, blev der kun brugt 50,000 Kr. Jeg tror ikke, det er fordi der ikke er større Trang hos Husmændene til dette Beløb; der maa ligge andre Forhold til Grund. Jeg mener i det hele taget, man maa søge at komme denne Samfundsklasse

noget mere til Hjælp, end Tilfældet har været hidtil. — Fiskeriet staar opført med den ringe Sum af 179,000 Kr., Industri og Haandværk med den ringe Sum af 262,000 Kr. Hvor meget eller lidt der deraf kommer selve Arbejderne til gode, skal jeg ikke komme ind paa, da Summerne i sig selv ere saa smaa, at der ikke er nogen særlig Grund til at gøre nogen Adskillelse i denne Henseende. Jeg mener, at det, man bør sørge for at komme hen til, er, at der i det hele taget gives nogen større Støtte fra Statens Side end hidtil, at Bevillingerne paa Finansloven i højere Grad end hidtil komme de ubemidlede til gode, og at vi sørge for at komme bort fra det nu bestaaende Skattesystem og komme ind paa et direkte og mere formaals-tjenligt Skattesystem, hvorved Byrden kan blive lagt der, hvor Skatteevnen ogsaa virkelig er.

Inden jeg slutter, maa det maaske være mig tilladt at omtale en enkelt Post. Paa det foreliggende Forslag er der under § 16 ved et Ændringsforslag i Folketinget indført en Post, som er stillet af den højtærede Finansminister, og som angaar 7,400 Kr. til Forøgelse af Pensionerne til en vis Klasse af pensionsberettigede af Hærens og Flaadens Underklasser og de dermed ligestillede Personer. Jeg paakommer, at den højtærede Finansminister har stillet dette Ændringsforslag, og at det er kommet ind paa Finansloven, men det burde efter min Formening have været en noget rigeligere Forøgelse, der skulde finde Sted, end den, der er foreslaet. Den foreslaede Forøgelse udgør 15 pCt. af vedkommendes Pension. Da der nu er Tale om meget smaa Pensioner, der svinge mellem 30 Kr. aarlig og 200 Kr. aarlig, idet der jo ogsaa er en Del Enten, som ere pensionsberettigede, saa bliver det kun en saa ringe Støtte, de saa, at det drejer sig om saadan noget som fra $1\frac{1}{7}$ — $1\frac{1}{2}$ Ore op til $8\frac{1}{2}$ Ore daglig. Disse Personer, der her er Tale om, ere alle ældre Folk, hvoraf de fleste ere over 80 Aar gamle. Antallet var i 1894 ca. 415 Personer, og det samlede Pensionsbeløb 56,153 Kr. Hvis det samme Antal Personer endnu levede, saa vilde Til læget være blevet ca. 8,400 Kr., men da det nu ikke udgør mere end 7,400 Kr., saa vil det altsaa sige, at det er en stærkt aftagende Udgift for Staten, en Udgift, som altsaa uden Fare kunde være betydeligt større, og jeg mener, at disse Folk have et berettiget Krav paa at komme i Betragtning. Der skete nemlig ved Loven af 8de Maj 1894 en Forbedring af Pensionerne for en Del af de pensionsberettigede af Hærens og Flaad-